

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

6. DUBNA 2014

Z obsahu:

Svatý Josef - vychovatel
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci, náměstí
Sv. Petra v Římě,
19. března 2014
- strana 2 -

Maria je jistá naděje
v našich velkých tísňích
Joachim kardinál Meisner
- strana 4 -

Kříž na Golgotě
P. Otto Maier SJM
- strana 6 -

Vědci o duši, myslí
a vědomí člověka
P. Mieczysław
Piotrowski TChr
- strana 7 -

Víra chrání psychiku
- strana 8 -

„Nebojte se těch,
kdo zabíjejí tělo.“
(Mt 10,28)
11. dubna - Sv. Stanislav
- strana 10 -

Návrat
P. Silvestr M. Braito OP
- strana 10 -

Uvězněné slovo
Dle kázání Svatého otce
Františka 21. března 2014
- strana 13 -

Editorial

Tváří v tvář světovému dění každého člověka tíží otázka: Co bude? Nejsme schopni detailně poznat budoucnost, ale každý křesťan, který přijal svátost bířmování, je schopen rozlišit mezi tím, čeho se držet a co opustit či odmítnout. Kardinál Meisner i biskup Pyl nám připomínají, že máme velkou oporu v těžkých chvílích pozemské pouti – Matku Boží, Pannu Marii. (str. 4, 11) A to i proto, že právě Ona byla nejbližší Ježíši, když za naši spásu trpěl na kříži. U Ni právem můžeme hledat pomoc v našich tísňích. A půjdeme-li do důsledku, pak bychom měli pochopit, že není v životě nic lepšího než naplnění prosby, kterou se možná často modlíme: „Přetvoř naše srdce podle Srdce svého.“ Bude-li naše srdce jako Srdce Ježíšovo a Srdce Mariino, pak už se nemusíme obávat toho, co bude – přítomnost Ježíše, Boha v nás naplní náš život takovým pokojem, že se budeme obávat jen o jedno: abychom Boha dost milovali a být jen (hříšnou) myšlenkou mu nezpůsobili bolest. K tomu vede těžká cesta, ale je možné dojít cíle: životy světců jsou příkladem, posilou.

V pondělí 7. dubna je v občanském kalendáři Den vzdělanosti. Také křesťan je povinen vzdělávat se – nejen ve věcech víry, ale měl by mít široký všeobecný rozhled. A měl by se učit spolupracovat s Duchem Svatým, aby správně rozlišoval, co je Boží moudrost a co je světská smyšlenka. Věda, chce-li být pravdivou sama k sobě, dnes už dokazuje v mnoha ohledech pravdivost katolické víry. (str. 7) A má-li někdo pochybnost, má možnost se osobně přesvědčit, jak se věci mají. (str. 6) A křesťan může přijmout za své slovo kardinála Meisnera: „Ne světská moudrost způsobí spásu světa, ale Boží věda od kříže.“

Je potřeba vrátit se do domu Otcova. (str. 10) A to se všemi důsledky, které to pro náš život přinese. Ale radost Božích dětí, které mohou žít v domě Otcově, stojí za námahu obrátit své srdce (svou duši) k Bohu. U každého to bude jinak, podle duchovního úsilí a rozpoležení, v němž přijímá dar života – více přimknout se k Bohu může i ten, kdo je mu velmi blízko. Že máme netušené rezervy, dokládá i zpráva o australských biskupech, kteří se chtějí vrátit k pátečnímu půstu od masa. (str. 12)

Vracíme se na začátek: Co svět čeká, když i mnozí křesťané ztratili pojem o podstatě své víry, o Božím plánu spásy? Nevíme přesně, ale určitě můžeme činit jedno, a to svým životem naplňovat Boží slovo: „Obraťte se ke mně celým svým srdcem v postu, pláči a bédování.“ (Jl 2,12)

Daniel Dehner

Svatý Josef – vychovatel

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci, náměstí Sv. Petra v Římě, 19. března 2014

Dobry den, draží bratři a sestry! Dnes, 19. března, slavíme svátek svatého Josefa, Snoubence Panny Marie a patrona všeobecné církve. Tuto katechezi tedy věnujeme jemu. Zaslouhuje naši vděčnost a úctu za to, jak dovedl *ochraňovat* Nejsvětější Pannu a Syna Ježíše. Josefovou charakteristikou je, že byl ochráncem. Jeho velkým posláním je být ochráncem. Dnes bych rád pojal toto téma ze zvláštní perspektivy, z *vychovatelského* hlediska. Pohlédneme na Josefa jako na vzor vychovatele, který *chrání a doprovází Ježíše na jeho cestě růstu v „moudrosti, věku a oblibě u Boha i lidí“*, jak říká evangelium (Lk 2,52). Nebyl Ježíšovým otcem. Tím je Bůh. Byl však Ježíšovi tatínkem, choval se k Ježíšovi jako otec, aby Mu umožnil růst. A v čem Mu umožnil růst? V moudrosti, věku a milosti.

Začněme u *věku*, který je tou nejpřirozenější dimenzí, fyzickým a psychologickým růstem. Josef společně s Marií pečovali o Ježíše především z tohoto hlediska, „živili“ Jej, starali se, aby Mu nechybělo to nezbytné k jeho zdravému rozvoji. Nezapomeňme, že starostlivá péče o život tohoto Dítěte obnášela také útěk do Egypta, tvrdou zkušenost života uprchlíků. Josef spolu s Marií a Ježíšem byli uprchlíky, aby se zachránili před hrozbou Heroda. Potom, po návratu do vlasti, se usadili v Nazaretu a následovalo dlouhé období Ježíšova života v jeho rodině. V těch letech Josef učil Ježíše i své práci a Ježíš se u svého otce Josefa vyučil tesařem. Takto Josef vychovával Ježíše. Přejdeme ke druhé dimenzi výchovy, kterou je *moudrost*. Josef byl pro Ježíše vzorem a učitelem moudrosti, která se živí Božím Slovem. Můžeme si představit, jak Josef učil Ježíška naslouchat Písmu svatému, zvláště tím, že Jej v sobotu vodil do nazaretské synagogy. A nakonec je tu dimenze *„milosti“*. Svatý Lukáš v souvislosti s Ježíšem znovu říká, že „milost Boží byla s ním“ (Lk 2,40). Tato dimenze je svatému Josefovi jistě vyhrazena mé-

ně než oblast věku a moudrosti. Byl by však velký omyl myslet si, že otec a matka nemohou své děti provázet na cestě růstu v milosti Boží. Prospívat věkem, moudrostí a milostí – to je práce, kterou odvedl Josef spolu s Ježíšem, kterému umožnil rozvíjet se, a pomáhal Mu růst v těchto třech dimenzích.

Draží bratři a sestry, poslání svatého Josefa je jistě jediné a neopakovatelné, protože Ježíš je absolutně jediný. Ve své péči o Ježíše, o jeho výchovu a prospívání věkem, moudrostí a milostí je vzorem pro každého vychovatele a zejména pro každého otce. Svatý Josef je vzorem vychovatele a tatínka, otce. Svěřuji tedy jeho ochraně všechny rodiče, kněze, kteří jsou otcové, a ty, kteří mají v církvi a společnosti poslání vychovávat. Zvláště bych dnes, v den tatínků, chtěl pozdravit všechny rodiče, všechny tatínky: Srdečně všechny zdravím! Jsou tady na náměstí nějací tatínkové? Zvedněte ruku! (*otcové zvedají ruku*) Tolik tatínků! Všem vám blahopřeji. Vyprošuji vám milost být stále hodně nablízku svým dětem, nechávat je růst, ale zblízka. Oni potřebují vás, vaši přítomnost, vaši blízkost, vaši lásku. Buďte pro ně – jako svatý Josef – strážci jejich růstu, moudrosti a milosti. Strážci jejich pouti, vychovateli a jděte spolu s nimi. Zblízka budete dobrými vychovateli. Díky za všechno, co děláte pro svoje děti: děkuji. Přeji vám všechno dobré a požehnaný svátek tatínků všem tatínkům, kteří jsou tady, a vůbec všem. Kéž vám svatý Josef žehná a provází vás. Někteří z nás již o svoje tatínky přišli, odešli na věčnost, povolal je Pán; mnozí, kdo jsou na náměstí, už nemají tatínky. Můžeme se pomodlit za všechny tatínky na světě, za ty živé i zesnulé, a můžeme tak učinit společně. Každý si vzpomene na svého tatínka, ať už je naživu, nebo již zemřel. A pomodleme se k velkému Tatínkovi nás všech, Bohu Otci. Jeden Otčenáš za naše tatínky: Otče náš...

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Duch Svátý ti dnes nabízí výjimečnou příležitost. Chce ti přiblížit tvého Pána v nejdokladnějším příběhu jeho veřejného působení a ukázat ti zblízka jeho lidskou i jeho božskou tvář. Uvolni své srdce ode všeho, co tě rozptyluje, a následuj ho do Zajordánie, kam se Pán uchýlil se svými učedníky před těmi, kteří ho chtěli kamenovat.

Právě mu oznamují, že jeho přítel Lazar je těžce nemocen. Poslové však nepřicházejí k Ježíši s naléhavou žádostí, nýbrž jen se vzkazem: *Ten, kterého miluješ, je nemocen.* Osvoj si důvěru Lazarových sester. Ať na tebe Pán dopustí cokoliv, nesmíš ani na chvíli pochybovat o tom, že tě miluje. Ten, kdo si je jist Ježíšovou láskou, ví dobře, že se na ni může spolehnout.

Ale Pán, který se dříve chtěl vydat na cestu s cizím setníkem, aby uzdravil jeho služebníka, v případě milovaného přítele kupodivu nemá naspěch. Překvapuje tě to? Ani to, co se ti může jevit jako největší lidské neštěstí, se neděje bez vědomí toho, který tě miluje. U něho nikdy nehrozí nebezpečí z prodlení. Posilni své vědomí, že při všem, co Bůh dopouští, jde především o jeho oslavu. Všimni si, že Pán nemyslí přitom jen na ty, jejichž drahý se ocitl v nouzi. Svým otálením chce připravit zvláštní dar i pro tebe: *abys uvěřil.* Na jeho čas a jeho způsob se můžeš vždy plně spolehnout. Vyčkej trpělivě, až přijde jeho hodina a až uslyšíš jeho pozvání: *Pojďme.*

Učedníci nejsou nadšeni Ježíšovým rozhodnutím vrátit se do Judska. Myslí více na vlastní bezpečí než na pomoc bližnímu. Jejich smýšlení je však smýšlení lidské. Nepřátelé se nemohou zmocnit Syna člověka dříve, než se sám z vůle Otce vydá do jejich rukou.

Jakmile se Marta dověděla, že Ježíš přichází, jde mu naproti. Tuto ženu bolestně zasáhla ztráta milovaného. Jistě ti však neujde, jak důstojně snáší svůj hluboký zármutek. Je to plod lásky a důvěry, kterou chová k božskému Příteli. Její srdce jí napovídá, že tam, kam Ježíš přichází, nikdy není nic ztraceno. V takových duších má Pán obzvláštní zalíbení a rád jim světuje vznešená tajemství, která vedou k věčnému životu. Právě chvíle zkoušky jsou k tomu nejvhodnější. Duše, která je schopná i v takovém smutku složit Pánu bezvýhradně vyznání víry, dočká se

Božské slzy

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

**Ta nemoc není k smrti,
ale k slávě Boží.**

sama účasti na radosti, jakou svou důvěrou a oddaností působí Bohu.

Zázitek Ježíšovy útěchy je pro Martu výzvou k apoštolátu. Spěchá za sestrou, aby se s ní podělila o plod důvěrného setkání s Ježíšem. I z Mariiných slov můžeš vyrozumět, že po celý čas zkoušky myslela na Pána. On zná důvěrně její slzy. Cítil je již nejen na svých nohou, ale i ve svém srdci. Nyní nastává příležitost, aby na ně odpověděl vlastními slzami. Poklekní zbožně spolu s Marií u nohou Boha, který pláče. *Hle, jak nás miluje!* Seber jeho slzy a ukaž je všem, kteří se nechápavě ptají, jak se Bůh může dívat na lidské utrpení. On sám je prožívá daleko hlouběji a bolestněji než ten, který trpí. *Věříš tomu?*

Aby mohl Ježíš povolání znovu k životu to, co zemřelo, je třeba odstranit kámen. Balvan, který nedostupně uzavírá srdce člověka, je tíže zatvrzelé pýchy, nedůvěry a bezcitnosti. Je nezbytné ho odvalit, protože za ním se skrývá rozklad a mrtvolný pach. Smyslem všeho, co se tu v posledních dnech stalo, i toho, co se děje nyní, je *zjevit Boží slávu*. Děkuji s Ježíšem Otcí za všechny takové příležitosti, které ti pomáhají, *abys uvěřil, že jej Otec poslal.* Ještě dříve, než oslaví Otce svým velkým zázrakem, oslavuje ho svým díkůvzdáním. **Prosit o zázrak znamená především děkovat.** Taková modlitba projevuje nezbytnou pokoru, úctu a důvěru a otevírá dokořán brány Boží všemohoucnosti: *Lazare, pojď ven!*

Blahopřej Lazarovi a jeho zbožným sestram k jejich radostnému shledání. Tak Bůh odměňuje víru a lásku svých věrných. Blahopřej také všem, kteří pro toto velké svědectví Boží dobroty a moci uvěřili v Krista. Ale mezi přítomnými svědky zázraku jsou i takoví, kteří neuvěří, protože nedovolili odvalit svůj kámen ani rozvázat šátky své zaslepenosti. *Kdo totiž nemá Kristova Ducha, není jeho.* Nemůže se ani radovat z tak velkých darů, protože je odmítá přijmout.

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 37,12–14

Toto praví Hospodin Bůh: „Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídím vás ve vaši zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal“ – praví Hospodin.

2. čtení – Řím 8,8–11

Bratři! Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobno smrti kvůli hříchu, ale duch je (plný) života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který sídlí ve vás.

Evangelium – Jan 11,1–45

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Maria a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocný.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocný, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. Potom teprve

Dokončení na str. 5

Již zakrátko budeš opět svědkem Ježíšova pláče, a to nad těmi, kteří *nepoznali čas navštívení*, kteří se zpěčují a nechtějí mu dovolit, aby *otevřel jejich hroby a vyvedl je ven, aby jim vdechl svého ducha a mohli tak oživnout.* Nediv se proto, pokud se stále setkáváš s těmi, kteří odmítají uznat Boží znamení. Pros za tyto zaslepené bratry plačícího Pána se stejnou důvěrou a láskou jako Lazarovy sestry a děkuji Otcí, že tě vždycky slyší, aby byl ve všem *oslaven.*

Bratr Amadeus

Maria je jistá naděje v našich velkých tísňích

O mariánské sobotě po svátku Srdce Ježíšova, který vždy spadá na pátek, slavíme svátek Neposkvrněného Srdce Mariiina. Církev ve středověku znala mariánské památky, zvané „svátek spoluutrpení“, to znamená svátek soucitu, svátek spoluutrpení Mariiina s jejím Synem, který dává své Matce účast na svém utrpení. S ohledem na Krista to o Marii znamená: „šla s ním, visela s ním“, ona opravdu pevně visí na poslání svého Syna Ježíše Krista. Bůh hledá ty, kdo mají spoluúčast v nesnázích a očekávají královskou vládu Boží.

Ve středověké církvi existovaly řádné řeholní rodiny spolutrpiteľů nebo spolutrpitelek. V dnešní církvi by skutečně též byly potřebné. Spolutrpiteľé jsou lidé, kteří netrvají na tom, že bez nich nic nejde, jim je slogan „po nás potopa“ cizí. Tito lidé znají své zvláštní poslání, když je Bůh pro dobro druhých lidí použije na kříži svého Syna. V tomto chápání stojí Maria jako první v následování Krista. Ona je opravdová spolutrpiteľka, žena soucitu.

Již na začátku Ježíšova pozemského života řekl stařec Simeon Matce Páně, když uvedla svého Syna do chrámu, že meč bolesti probodne její duši. Evangelista Jan líčí ve vyprávění o Ježíšově ukřižování na Golgotě, že voják probodl jeho Srdce kopím, takže z něj vytekla krev a voda. (srov. Jan 19,34) Srdce Ježíšovo a Srdce Mariiino jsou obě probodena. Proto úcta k Ježíšovu Srdci a k Mariiině Srdci patří k sobě. Svátek Srdce Mariiina je pouze dozvukem svátku Srdce Ježíšova. Kristus se modlí k Otci: „Ne má, ale tvá vůle ať se stane“ (srov. Lk 22,42) – to mu probodne Srdce, a Maria odpovídá na své povolání: „Ať se mi stane, jak jsi řekl“ (srov. Lk 1,38) – to probodne také její Srdce. Když se Bůh člověku přibližuje, jde vždy skrze jeho srdce. Chce člověka z jeho středu.

Srdce člověka je ale před očima druhých skryté. Je jisté a zároveň pečlivě ukryto v hrudi člověka. Není vsazeno do obličejové člověka jako oko, co všechno ovládá a všemi je viděno, nýbrž spočívá v základu jeho bytí. Srdce je ukrytý zdroj pro ostatní lidské orgány. Jak tluče srdce, tak se dívá oko, tak mluví ústa, tak se pohy-

bují ruce, tak slyší ucho a tak chodí nohy. Srdce je sídlem lásky. Maria, tak jako Ježíš, nezvítězila mečem v ruce, nýbrž mečem v srdci. Láska je všemohoucnost Boží v dimenzi člověka. Tam ale získává podobu utrpení. „Rád za tebe trpím,“ říká nám Pán, aby nás ujistil o své lásce. Proto je jeho Srdce probodeno. Láska Boží vnáší do světa tvář utrpení. Protože Maria miluje svého Syna až k utrpení, je jeho láskou zraněna, je její Srdce – tak jako jeho – probodeno. Láska vítězí nad nenávisť a láska tvoří mosty nad propastmi. Proto jí Syn nevkládá meč do ruky, ale do Srdce. Dává Marii účast na své lásce, a to znamená na jeho utrpení.

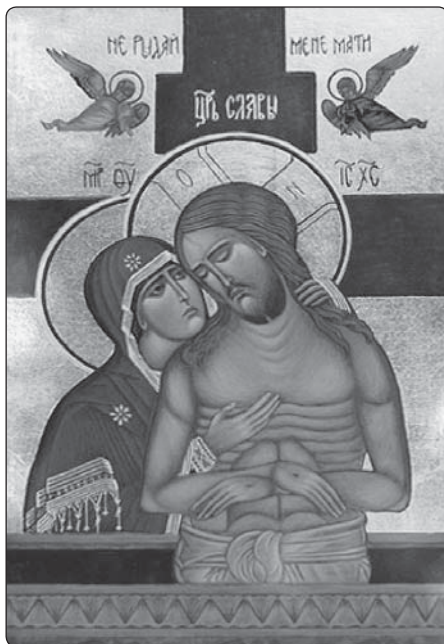
Jeden mimobiblický výrok Páně zní: „Kdo je mi nablízku, je blízko ohni.“ Blížkost u Pána zraňuje Srdce Mariiino. Jeho Srdce spaluje to její. V křesťanství nejde nic bez srdce. Srdce musí být vždy při tom. Jinak není následování Ježíšovo možné. Ježíšovo probodeno Srdce je otevřené Srdce. Není zdeformováno anginou pectoris – zúžením věnčitých cév –, ale je schopné mít ve své otevřenosti účast na srdečním trápení druhých a dát druhým účast na bohatství vlastního Srdce. Jenom tak lze správně a v plnosti žít.

Jedna z největších modliteb křesťanství je prosba: „Přetvoř naše srdce podle srdce svého.“ Víme, o co zde prosíme? Marii se tato prosba splnila a výsledek

ji předpověděl stařec Simeon: „Meč bolesti pronikne tvou duši.“ (srov. Lk 2,35) To znamená: „Láska Boží tě okouzlí, takže tě nakazí. Tvé Srdce se stane shodným s jeho Srdcem, takže se zcela ponoříš do »formy Kristovy«.“ Proto je správné, že den po svátku Srdce Ježíšova slavíme svátek Srdce Mariiina. Každý křesťan je druhý Kristus. U Marie je nejvíce možné připodobnění ke Kristu dáno. Maria ale od nás chce méně obdivu, spíše chce připodobnění k ní. Odpovídáme její vůli, když správně zpíváme v jedné mariánské písni: „Vtiskni rány svého Syna, jak ty sama jsi je obdržela, svatá Matko, do mého srdce.“ (U nás spíše známe: „Svatá Matko Krista Pána, dej, ať každá jeho rána zaryje se v duši mou.“ Modlíme se např. na konci zastavení křížové cesty. – Pozn. red.)

Zdá se, že křesťanství se dnes ponořilo do všednosti. Je skoro celé horizontalizováno (směřuje nikoliv k nebi, ale k zemi – pozn. red.). Kříž je deformován, přičemž je z něj linka, to znamená, že tvoří z božského plus lidské minus. Tím svět ztrácí veškerou naději. Církev vyznává: „O crux ave, spes unica! – Zdráv buď, kříži, ty (jsi) jediná (naše) naděje!“ Kříž je bod naděje, na němž Bůh vytváří z lidského minus božské plus. Podobně mluvíme o Marii: „Zdravas, Královno, Matko milosrdenství, živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva!“ Neboť i Maria je poznamenána křížem Páně. Kde se v člověku setká vertikální linka nebe a horizontální linka země a jsou spolu spojeny, tam je srdce člověka roztrženo a probodeno. Důležitým bodem na světové horizontále je místo, kde vertikální Boží linka protíná horizontální linku světa a kříží ji. Nazýváme ji bodem kříže.

Člověk, který se na toto místo postaví, zakusí probodění srdce jako Kristus a Maria. Svět potřebuje více takových lidí kříže, takové „pozitivní lidi“ (doslova: „plus-lidi“ – pozn. red.), jako je Ježíš a Maria. Neboť dnes je svět až příliš ve znamení negativního minus. Ono není přeměňováno na plus, něco pozitivního, skrze učené pojednání, skrze nové teorie, skrze pastorální koncepty a originální filosofie. Ne světská moudrost způsobí spásu světa, ale Boží věda od kříže. ►

► Život a smrt sestry Terezie Benedikty od Kříže, občansky zvané Edith Steinová, jsou svědectvím pro spásu světa skrze lásku, která jde až do krajnosti, a proto přijímá podobu kříže, přičemž probodává srdce člověka. Svátek Srdce Mariina následuje jako svátek spoluutrpení po svátku Srdce Ježíšova; svatořečení Edith Steinové 11. října 1998 v chrámě sv. Petra v Římě je jejím svátkem spoluutrpení se Srdcem Mariiným.

Koho Bůh povolává k následování, tomu dává odvahu ke spoluutrpení s Božím dílem spásy pro dobro světa. Kristus je první, kdo utrpení proměnil v blažené pašije, jež přemohou svět. „...Ježíš, který z mrtvých vstal“, modlíme se v růženci. Maria je první spolutrpitek, která dostala milost stát při Synovi v jeho utrpení. „...Ježíš, který tě, Panno, do nebe vzal“, smíme se v růženci modlit. Potom mohou mnozí, jako Edith Steinová, následovat volání Mariino, mít účast na utrpení Páně. Také nám platí Mariina výzva: „Co vám řekne, udělejte.“

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 3/2014 přeložil -tk-

Poselství Královny míru Mirjaně

Když měla Mirjana 25. prosince 1982 poslední každodenní zjevení, slíbila jí Gospa, že ji uvidí každý rok 18. března. (Později začala i pravidelná měsíční setkání, vždy 2. den v měsíci.) Letošní „výroční“ zjevení trvalo 5 minut (13.46–13.51) za účasti asi 1 000 lidí. Gospa řekla:

„Drahé děti! Jako matka si přeji být vám nápomocná. Přeji si svou mateřskou láskou vám pomoci otevřít vaše srdce a postavit v něm mého Syna na první místo. Přeji si, aby skrze vaši lásku k mému Synu a vaši modlitbu vás projasnilo Boží světlo a naplnilo Boží milosrdenství. Přeji si, aby temnota a stín smrti, které vás obklopují a snaží se vás svést, byly rozehnány. Přeji si, abyste cítili radost požehnání Božího Příslibu. Vy, děti člověka, jste Boží děti, jste moje děti. Proto, děti moje, chodte cestami, kterými vás vede má láska, ona učí pokoře a moudrosti a ukazuje cestu k nebeskému Otcí. Modlete se se mnou za ty, kteří mě nepřijímají a nenásledují, kteří kvůli tvrdosti svého srdce nemohou zakusit radost pokory, zbožnosti, míru a lásky – radosti mého Syna. Modlete se, aby vám vaši pastýři svými posvěcenými rukama neustále dávali radost Božího požehnání. Děkuji vám.“

Medžugorje 18. března 2014

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí ve světle tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďte k němu!“ Tomáš – řečený Blíženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, ať zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili v žalu nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátila mu naproti. Marie

zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel. Ale vím dobře i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesias, Syn Boží, který má přijít na svět.“ Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak

pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhu plátna a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

Římští vojáci obrali Ježíše o jeho oděv a přibili ho na trámy kříže. Potom vztýčili kříž, na němž visel přibitý. Pod křížem se shromáždilo velké množství lidí z celého Jeruzaléma. Všichni chtějí vidět, co se děje s Ježíšem. Ti jedni, protože se ukojí jejich nenávisť a zuřivost odsouzením Nazaretského, ti druzí, protože truchlí pro toho, který jim prokázal mnoho dobrého, a mají slzy v očích.

Poprava je provedena. Vojáci si mezi sebe rozdělili jeho šat. Ale nad jednou suknicí, která je utkána z jednoho kusu, vrhají los, aby se dověděli, komu bude patřit. (Jan 19,23-24; Ž 22,19)

Když slunce překročilo poledne, chvělo se nad horizontem města Jeruzaléma zvláštní znamení. Denní světlo náhle ztrácí svoji zářivou sílu a pomalu se začíná stmívat, zprvu nepozorovaně, potom se ale tma rozloží na celou zem. Jako by nastala noc. Tma trvá od dvanácti hodin v poledne až do tří hodin odpoledne. Mnozí zvědavci se bojí a zasažení odcházejí domů. Někteří se zamyslí, uleknou se a hledí upřeně nahoru ke kříži. Dříve než opustí místo poprav, bijí se v prsa. Vždyť tma zřetelně ovlivňuje náladu na kalvárské výšině. Ale On visí přibitý na trámech kříže a zápasí ve smrtelném boji o každé nadechnutí.

Zatímco až dosud se tam ozývaly pokřiky, výsměch a provokace proti Ukřižovanému, teď na pahorku všechno znatelně ztichlo. Jenom ti nejvěrnější tam zůstali s vojáky a vytrvávají. Postupně nastalo velké ticho. Je to ticho vyvolávající úzkost, ochromující, kterému se nemůže vyhnout žádný z přítomných. Dopusud nemohli zákoníci a farizeové, ale také členové velerady vykonat zadostiučinění, aby se vzdali nahromaděné zuřivosti proti Kristu. Nedá se pochopit, že se vzdělaní a učení muži mohli chovat tak bláznivě, netaktně a dětinsky. – Křičí plni rozhořčení vzhůru k Přibitému na kříži: „Jiným pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. Jestli je Mesiáš, Boží vyvolený, ať sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!“ (Mk 15,31-32) Tím, že svůj vztek takto vykřičeli, vyjevili jenom svoji bez-

mocnou zuřivost, která se v nich nashromáždila už během veřejného působení Ježíšova, protože tenkrát museli brát ohled na lid a veřejnost. Také vojáci se rouhají: „Když jsi židovský král, pomoz sám sobě!“ (Lk 23,37)

Ale kříž teď zahaluje temnota. Jak podivně! I když už sám visí na kříži, nutí své nepřátele k ústupu! Protože jako by nastala noc, lidé se rozcházejí, takže křiklounům chybí kulisa, kterou potřebují pro svůj protest. Náhle stojí osamoceni a teď musí umlknout, protože jejich slabost je znovu viditelná.

Znamení

Farizeové a zákoníci už dopředu zřetelně viděli, že celý Jeruzalém bude mluvit o zatmění v den Ježíšovy poprav. Protože znamení, která ten prorok, jak ho lid nazýval, uvedl, jsou ta znamení, která stále zasahují srdce lidí. Oni to viděli a jejich srdce dostala pohnutku k víře. Jeho znamení jsou nepřehlédnutelná. Ty mnohé zázraky, vzkříšení mrtvých, rozmnožení chlebů nebo zvěstování radostného poselství Božího. Ale oni, učenci z Jeruzaléma, se snažili zázraky na veřejnosti bagatelizovat nebo zapírat. Ale teď vzhledem k mnoha tisícům svědků je to nemožné. V samotném procesu proti Ježíšovi se nikdo neopovažoval před veleradou přetřásat otázku zázraků.

V našich dnech na počátku třetího tisíciletí se znovu opakuje, také v řadách profesorů, popírání znamení. Směle prohlašují, že prý Ježíš nekonal žádné zázraky. A prý ty divy, které vykonaly, se staly na lidech psychicky nemocných a na lidech labilních, jimž zprostředkoval lepší sebevědomí, ale o skutečných divích se nedá mluvit. Ostatní vyprávění o zázracích v Písmu svatém, které Ježíš učinil, byla prý konstruována v povelikonoční době, aby se tak posílil význam mesiášské role Ježíšovy.

Za těmito názory dnešní modernistické skupiny učenců stojí starý duch popírání farizeů a velerady, u nichž platí: „Co ne-

Kříž na Golgotě

smí být, to také není pravda!“ A to proto, že žádný z členů velerady a z řad nejvyšších kněží nevěřil, že by tento Ježíš z Nazareta mohl být Mesiáš nebo Syn Boží. – To je jejich předpojatost. Vždyť tisíce svědků, hodnověrných mužů a žen, kteří zázračně události viděli sami na vlastní oči a slyšeli vlastníma ušima, neplatí před domnělým tribunálem těchto pánů.

Oni si myslí toto: Kdokoliv do pozemského světa vnáší něco nadpozemského, ten je podezřelý, vlastně nevěrohodný. Popírání zázraků je požadavek racionalismu, který se zásadně odvrací od nadpřirozených událostí a tváří se, jako by zázraky byly jenom kouzelné pohádky. Tito popírači – a to je to groteskní – nezkoumají nikdy seriózně, co se stalo, a ukazují tím, že jejich názor není nic jiného, než zase jedna ideologie, tedy jedna pseudověda, která lidem sype písek do očí. Nechtít věřit, není to nakonec zvrácené, nepravdivé jednání jedné skupiny modernistické-ho způsobu myšlení?

Každý z těchto popíračů má možnost, aby si v podrobném zkoumání ověřil události z 13. října 1917 ve Fatimě – sluneční zázrak, který vidělo asi sedmdesát tisíc věřících i nevěřících lidí. Každý z nich by mohl zkoumat Lurdy nebo život P. Pia v San Giovanni Rotondo. Musel by tam jenom zajet a prohlédnout si akta a vyptávat svědky, aby přezkoušel jejich věrohodnost. Byla by to přímo jeho povinnost, přezkoušet, když chce obhajovat takovou pošetilou tezi, že neexistují žádné zázraky. Jestliže to nedělá, prozrazuje svoji neznalost. Potvrzuje tím své předsudky, z nichž se živi a jež se pokouší vnutit ostatním lidem. Nikoliv zprávy o zázracích jsou šarlatánstvím, ale popírač sám se svými předsudky je šarlatán. Vždyť to zatmění, které tenkrát leželo nad Kalvárií a nad Jeruzalémem, se zavrtalo lidem do srdcí a oni vylekáni se bili do prsou se slovy: „Bůh buď milostiv mně ubohému hříšníkovi.“ Žádný z těch, kdo tenkrát žili v Jeruzalémě, nemohl tmě utéci, museli ji přečkat. Ona je znamením toho, že na kříži visí Někdo, jehož utrpení a smrt se týká všech: dobrých i zlých.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 6/2013 přeložil -mp-

Vědci o duši, myslí a vědomí člověka

*Bádání laureáta Nobelovy ceny Johna Carewa Ecclese i takových učenců jako Bruce Greyson, Pim van Lommel, Peter Fen-
vic, Sam Parnia dokazují neoprávněnost toho, co materialisté tvrdí o duši, myšlení a vědomí člověka.*

Ateistická vize člověka a světa nemá žádné opodstatnění ve vědeckých faktech. Je naprostou ideologií a opírá se o slepou víru. Být ateistou, k tomu je opravdu třeba mít silnou víru.

Ateistická vize člověka

Dnešní ateismus se opírá o zastaralé názory 18. století, které tvrdily, že lidská duše, duchovní život a svobodná vůle člověka jsou iluze, které vyvolává činnost neuronů v mozku. Uplynula však řada let a ve vědě došlo k mnoha přelomovým objevům, v jejichž světle je trvání na ateistickém světovém názoru prakticky nemožné. Proto může ateismus nadále fungovat jenom jako ideologie, která je v rozporu s pravdivou vědeckou naukou.

Na jakém základě tvrdí ateisti, že svobodná vůle, vědomí, lidská duše jsou výplody mozku a nervové soustavy? V celé své materialistické ideologii nevycházejí z vědeckých výzkumů a faktů, ale ze slepé víry v existenci pouze materiální skutečnosti. Tento způsob víry je výsměchem lidské logice poznání, poněvadž se dostává k pouhému negování výsledků vědeckého bádání, které jednoznačně ukazují na existenci inteligentního plánu a účelnosti v celém vesmíru i v každé nejmenší podrobnosti té skutečnosti, která nás obklopuje. Začínají vědu využívat jako nástroj své ideologie, jehož úkolem je pouze potvrzovat jejich ateistické předpoklady.

Vědecké argumenty potvrzující existenci lidské duše

Australský neurofyziolog John Carew Eccles (1903–1997), nositel Nobelovy ceny za fyziologii a medicínu (1963), jeden z největších badatelů o lidském mozku, došel po mnoha letech zkoumání k výsledku, že „tajemství člověka je nedůvěryhodně sníženo vědeckým redukcionismem s jeho ambicemi »slibujícího materialismu«, který by měl vysvětlit existenci celého duchovního světa v kategoriích vzorců aktivity neuronů. Tento způsob víry musí být považován za předsudek. Musíme

uznat, že jsme duchovními stvořeními s dušemi existujícími v duchovním světě a zároveň stvořeními materiálními, obdařenými materiálním tělem a mozkiem, existujícími v materiálním světě.“ (*Evolution of the Brain*, s. 241)

John Eccles došel k závěru, že hmota není schopna vytvářet psychické jevy, poněvadž neexistuje něco takového jako přeměna energie psychické na fyzickou.

Z vědeckého úhlu pohledu je třeba jednoznačně odmítnout tvrzení materialistů, že lidské vědomí je produktem hmoty, jakožto nepravdivé... Dlouholeté vědecké studium lidského mozku dovedlo Johna Ecclese k odhalení pravdy o tom, že v každém člověku existuje nemateriální mysl, která působí prostřednictvím materiálního mozku...

Jenom duchovní síly mohou vytvářet jevy psychické. Z vědeckého úhlu pohledu je třeba jednoznačně odmítnout tvrzení materialistů, že lidské vědomí je produktem hmoty, jakožto nepravdivé.

John Carew Eccles

Duchovní vědomí člověka, které funguje prostřednictvím materiálního mozku, sebeuvědomění vlastního „já“, inteligence, kreativita a schopnost představivosti – to všechno ukazuje na existenci nesmrtelné, individuální lidské duše.

Dlouholeté vědecké studium lidského mozku dovedlo Johna Ecclese k odhalení pravdy o tom, že v každém člověku existuje nemateriální mysl, která působí prostřednictvím materiálního mozku. Tak tedy kromě materiálního těla existuje v každém člověku duševní – čili duchový svět, s ustavičným vědomím osobního „já“ (srov. *How the Self Controls Its Brain*, s. 38). Profesor Eccles zdůrazňuje překvapující fakt, že sebeuvědomění si osobního „já“ každého člověka trvá nezměněné po celý jeho život, „a tento fakt musíme považovat za zázrak“ (*tamtéž*, s. 139).

Eccles považuje za ubohé a prázdné tvrzení ateistů, že lidský mozek je jako supersložitý počítač, který podsouvá všechno myšlení a pocity. Tato teorie nebere ohled na řadu faktů potvrzených vědecky a redukuje tajemství člověka na čistou hmotu, jako by člověk byl – jak píše Dean Hamer – „svazkem chemických reakcí probíhajících tu a tam v jednom obalu, které řídí DNA“ (Denyse O’Leary, Mario Beauregard, *Duchový mozek*, WAM, 2011, s. 71).

Nemateriální rozum a materiální mozek

Věda nám říká, že během každých 7–9 let proběhne úplná výměna veškeré hmoty v lidském těle, týká se to rovněž mozku. Nestáváme se proto novými osobami. V lidském mozku se nachází na 100 miliónů nervových buněk a každá z nich je spojena přibližně se 100 tisíci jiných takových buněk. Během života jednotlivého neuronu se výměna částic molekul uskuteční desettisíckrát. Navzdory této neustálé výměně hmoty v lidském organismu má člověk trvalé vědomí vlastního „já“, které se vůbec nemění. „Jakým způsobem dokáže jedenapůlkilogramová masa, připomínající vyklopený pudink, kterou nazýváme mozek, tvořit

naši totožnost?“ – ptá se Greg Peterson v časopise *Christian Century* (srov. *Duchovy mozg*, s. 182).

Materialisté nejsou schopni objasnit existenci mysli, svobodné vůle, vědomí a osobnosti, proto jejich existenci popírají. Takový postoj materialistů – podle Johna Ecclese a Daniela Robinsona – je obyčejný předsudek zbařený racionálního podkladu. „Čím více se dozvídáme o mozku, tím jasněji vnímáme rozdíly mezi ději mozkovými a jevy duševními, a tím více zázračné nám připadají jedny i druhé. Materialismus »slibující« není ničím jiným než náboženskou vírou vyznávanou dogmatickými materialisty, (...) kteří si často pletou svoje náboženství s vědou.“ (John Eccles, Daniel Robinson, *The Wonder of Being Human*, in: *Duchovy mozg*, s. 201)

Vědci tvrdí, že nemateriální mysl a materiální mozek mají na sebe vzájemně vliv, poněvadž tvoří dva vzájemně se doplňující aspekty tajemství lidské osoby. Akty vůle, přesvědčení, touhy, úsilí a všechny myšlenkové procesy se materializují v neurologické struktuře mozku, ale duchovní působení mysli není možno zredukovat na elektrickou a chemickou aktivitu neuronů. Není tedy možné v mozku lokalizovat duchovní aktivitu mysli. (srov. *Duchovy mozg*, s. 238)

Jiným argumentem poukazujícím na existenci nemateriální mysli je fakt, že nejúspěšnějším způsobem provedení změn v mozku za účelem jeho léčení je ovlivňovat ho aktivitou mysli. Tak tedy duchovní mysl člověka má vliv na fungování materiálního mozku. Veškeré duševní

procesy jsou v člověku automaticky přetvářeny na neuronální procesy v mozku, v rovině molekulární, chemické, biofyzické sítě neuronů, které už jsou přetvářeny na činnost organismu na úrovni hormonální nebo imunologické. Rozum člověka je něco jiného než jeho mozek.

Víra chrání psychiku

Bly vyvráceny dřívější teorie psychiatrů, jež podezíraly náboženství, že je příčinou psychóz – od té doby vznikl velký počet studií, které dosvědčují, že věřící lidé mají mimořádně silnou psychiku.

Víra chrání psychiku. Věřící lidé jsou například méně náchylní k depresím, a to i když jsou jimi dědičně zatíženi. Vyplývá to z nejnovějších lékařských studií, provedených například na newyorské Kolumbijské univerzitě. Jak oznámil list *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, vyvracejí se tím dřívější teze psychiatrů, kteří – pod vlivem psychoanalýzy – po dlouhou dobu podezřívali náboženství, že je příčinou neuróz.

Od té doby ale vzniklo velké množství studií, které dosvědčují, že věřící lidé mají obzvláště silnou psychiku. Mají například více rozvinutou sebeúctu, zatímco se běžně mělo za to, že víra spíše podněcuje silné pocity viny, které sebevědomí člověka ničí. Asi 80 % těchto studií se týká duševního zdra-

ví. Ale i po tělesné stránce dopadli věřící lidé dobře. Přičítá se to tomu, že díky víře získávají pocit smysluplnosti a sociální vazby.

Výzkumný tým psychiatrů a neurologů na Kolumbijské univerzitě po několika desítkách let zkoumal více než 100 lidí, z nichž určitá část byla kvůli rodinné anamnéze velmi náchylná k depresi. Přitom bylo velmi nápadné, že osoby, pro které byla jejich víra důležitá, mnohem méně trpěly depresí. U potomků deprese trpících rodičů se riziko, že v průběhu následujících deseti let také onemocní depresí, snížilo dokonce o 90 %.

Přitom byl důležitější význam, jaký dotyční lidé víře přikládají, než jak často navštěvují bohoslužby. Při tomografických vyšetřeních bylo zjištěno, že věřící lidé měli v určitých oblastech mozku vytvořenou silnější vrstvu mozkové kůry než účastníci výzkumu, pro které náboženství nic neznamenovalo.

kath.net, 21. 2. 2014

Zkoumání fobií, fungování efektu placebo dokazují jasně, že mozková aktivita je vzbuzována rozumovým přesvědčením a očekáváním pacienta. Změna vlastního přesvědčení na úrovni rozumové (duchové) má vliv na materiální změnu mozku. Tím, jak mění svoji mysl, mění i svůj mozek.

Velkou naivitou by bylo tvrdit, že celé bohatství lidské mysli, kultury, rozvoje civilizace a systému etiky vzniklo díky fungování neuronů v mozku člověka, že to ony samy od sebe všechno vytvořily.

Celou pravdu o tajemství člověka, o jeho nesmrtelné duši nejplněji vyjevil Ježíš Kristus, který řekl: „Nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může i duši i tělo zahubit v pekle.“ (Mt 10,28)

Zmrtvýchvstalý Kristus, který žije a učí v katolické církvi, jasně potvrzuje „po smrti další bytí a život duchovní složky, obdařené poznáním i vůlí, tak, že lidské »já« trvá dále. K označení této složky používá církev slovo »duše«, dobře známé

z Písma svatého i Tradice. I když tento výraz v Bibli předpokládá různé významy, církev však soudí, že nemá žádný důvod k tomu, aby jej odmítla, ovšem – připouští za zcela nutný cíl mít jakýsi slovní prostředek pro odůvodnění křesťanské víry.“ (*List Kongregace pro nauku víry o některých otázkách týkajících se eschatologie*, 17. 5. 1979)

Ve chvíli početí každého člověka Bůh mocí své nezištné lásky tvoří individuální, nesmrtelnou lidskou duši. A to znamená, že Bůh tvoří člověka podle svého obrazu a podobnosti, obdařuje ho rozumem a svobodnou vůlí, činí ho schopným po-

znávat a milovat svého Stvořitele. Bůh tvoří člověka jako společenskou bytost, „jako muže a ženu je stvořil“ (Gn 1,27), proto bez láskyplného vztahu k Bohu a k jiným osobám člověk ztrácí skutečný smysl svého života.

Každý člověk, který je jednotou duše a těla, je někým jedinečným a neopakovatelným, má nekonečnou hodnotu a cenu v Božích očích, a to tím více, že „Syn Boží se skrze svoje vtělení jistým způsobem sjednotil s každým člověkem“ (srov. *Gaudium et spes*, 22). Stejnou hodnotu a cenu má před Bohem nositel Nobelovy ceny i člověk mentálně postižený, po-

čaté dítě v matčině lůně i dospělý člověk. Každá bytost je posvátná, a proto v čase pozemského života, od momentu početí až do přirozené smrti, má Stvořitelem zaručené právo na život a svobodu svědomí. Potrat a eutanázie toto právo odnímají, jsou to odporné zločiny, pro něž není žádné ospravedlnění. Blahoslavený Jan Pavel II. připomínal, že církev je nazývá hříchy volajícími do nebe o pomstu. Lidský život patří jediné Bohu, a „kdo vztáhne ruku na člověka, jako by vztáhl ruku na samotného Boha“ (*Evangelium vitae*, 14).

*Z Miłujcie się 4/2013
přeložila -vv-*

Kritika návrhů kardinála Kaspera k řešení situace rozvedených

V rámci debaty nad tématem rozvedených a nesvátočně sezdaných katolíků iniciované papežem Františkem vystoupil s kritickým hlasem kardinál Carlo Caffarra, první a dlouholetý rektor *Papežského institutu Jana Pavla II. pro studium manželství a rodiny*. Současná debata se odchyluje na špatnou cestu a připomíná kazuistiku, kterou užívali proti Ježíšovi farizeové – vzkazuje boloňský arcibiskup na adresu návrhů šířených kardinálem Kasperem. Zmíněný kardinál postuluje, že rozvedení žijící v občanský uzavřeném manželství by mohli přistupovat k eucharistii po absolvování příslušně vymezeného období pokání.

„To je přesně ta perspektiva, kterou se Ježíš na manželství dívat nechtěl. Ježíš nesrovnává člověka s normou, nýbrž s pravdou, kterou Otec od počátku vepsal do našeho srdce. Pokud se nezbavíme této farizejské logiky, nevyhnutelně se ocitneme před dilematem: člověk, nebo morální právo? Jan Pavel II. to vysvětluje ve *Familiaris consortio*. Velice mě překvapuje, že v dosavadní debatě se naprosto mlčí o učení Jana Pavla II. Tento velký papež věnoval lidské lásce 134 katechezí. Jako očitý svědek mohu ujistit, že problém rozvedených žijících v nesvátočném svazku promýšlel Jan Pavel II. s nesmírnou pozorností a do velké hloubky. Papež bral v úvahu různé situace. Kdo považuje *Familiaris consortio* za zastaralý

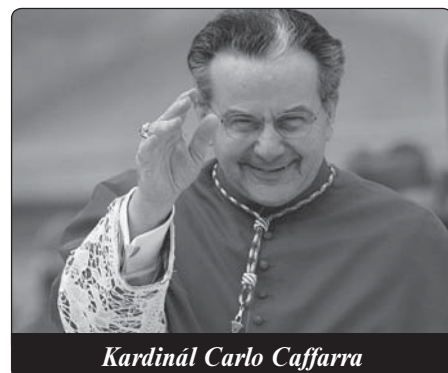
dokument, pravděpodobně ho vůbec nečetl. Problém spočívá jinde. Hlásali jsme v posledních letech skutečně evangelium manželství? Nebo jsme spíš kombinovali tu trochu psychologie a tu po troše Božího slova?“ řekl pro Vatikánský rozhlas kardinál Carlo Caffarra, dlouholetý poradce Jana Pavla II.

V rozhovoru, který 15. března udělil italskému deníku *Il Foglio*, se kardinál Caffarra podivuje nad tím, že rozsáhlé učení Jana Pavla II. rozvíjející církevní nauku o manželství a rodině zůstalo na poslední konzistoři stranou úvah. Kardinálové věnují příliš velkou pozornost očekávání věřících ze zemí, jako je Německo, Rakousko nebo Švýcarsko. Tvrdí dokonce, že pokud se synod nevydá tímto směrem, netřeba ho vůbec svolávat. Názory přicházející z jiných zemí byly naprosto ignorovány, jako by hlavním úkolem církve bylo vyhovět očekávání západních zemí, říká boloňský arcibiskup. Kdyby dnes

Kardinál Walter Kasper v rozhovoru s kardinálem Kurtem Kochem

Ježíš stanul uprostřed kardinálů, biskupů a kněží diskutujících nad tím, zda je manželství skutečně nerozlučné, nebo zda by se nedalo v určitých případech po určitém pokání něco dělat, musel by jim říct totéž, co řekl farizeům: Pohleďte, jak bylo na počátku.

Kardinál Carlo Caffarra

Kardinál Caffarra dále poznamenal, že v Kasperově hypotéze se zcela zamlčuje zásadní otázka týkající se prvního manželství. Pokud by církev povolila rozvedeným po pokání přístup k eucharistii, legalizovala by tak druhý svazek. Ale co s prvním? Papežové vždy učili, že nad platně uzavřeným manželstvím nemají moc. Bigamie pak je v rozporu s učením Písma svatého. Ukázalo by se tedy, že církev za určitých situací připouští mimomanželské sexuální styky. A je-li tomu tak, proč to nevztáhnout také na jiná partnerská soužití nebo na homosexuální páry? V tomto kontextu kardinál Caffarra poukazuje na to, že ujišťování, že učení církve zůstane nezměněné, je falešné. Mezi věřícími se totiž šíří přesvědčení, že bezpodmínečná nerozlučnost manželství neexistuje.

*Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu*

„Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo.“ (Mt 10,28)

11. dubna - sv. Stanislav (kolem 1030-1079), biskup a mučedník

Stanislav se podle tradice narodil kolem roku 1030 ve Štěpánově u Krakova. Studoval v Hnězdně a v Paříži. Když se vrátil ze studií, byli jeho rodiče již mrtvi. Prodal proto rodný statek a stržené peníze rozdal chudým. Přijal kněžské svěcení. Projevil mimořádné duchovní, mravní i rozumové schopnosti. Krakovský biskup Zula ustanovil Stanislava kanovníkem.

Třebaže byl mlád, vynikal mezi ostatními jako kazatel, učenec a pomocník všech trpících. Pro jeho vynikající vlastnosti ho biskup ustanovil generálním vikářem krakovské diecéze. Po smrti biskupa Zuly v roce 1071 byl Stanislav duchovenstvem i šlechtou zvolen za jeho nástupce. Stanislav z pokory odmítl tento úřad a teprve na příkaz papeže Alexandra II. jej přijal.

Od roku 1058 byl králem polským Boleslav II. Smělý. Vzbuzoval svým životem pohoršení. Šlechticové se ho báli a duchovní se neodvážili mu domluvit. Avšak biskup Stanislav se nebál. Odebral se ke králi, vytýkal mu rozhodnými slovy nezřízený život a zapřísahal ho, aby se napravil. Král odpověděl vyhýbavě a nenapravil se. Brzy dal dokonce unést manželku šlechtice Mstislava a zadržoval ji zavřenou na svém hradě. Rozhněvaná šlechta se obrátila na hnězdenského arcibiskupa, aby jako primas polského království domluvil králi. Ale primas se bál. Tu se odhodlal Stanislav vykonat, čeho se slabý primas neodvažoval. Připravil se postem a modlitbou, předstoupil před krále a mluvil k němu jako kdysi Jan Křtitel k Herodovi: „Králi, není ti dovoleno mít manželku svého bratra. Jak dlouho ještě setrváváš v zatvrzelosti? Proč nedbáš ani Boha, ani spásy své duše a svých poddaných, proč poskvřňuješ důstojnost královskou a rušíš zákony přirozené i božské? Boj se pomsty Boží, která hrozí tobě i tvému potomstvu!“ Král se rozhněval, příkrými slovy potupil biskupa a odešel od něho rozezlen. Stanislav se vyhýbal

královskému dvoru, aby se nezdálo, že souhlasí s panovníkovým řádním.

Brzy poté král táhl s vojskem na Rus a dobyl města Kyjeva. Zůstal v městě a hověl nezřízenému životu. Polští šlechtici ho opouštěli a vraceli se z Kyjeva domů. Králi pak nezbylo než nastoupit se zbytkem vojska neslavný pochod do vlasti. Doma však začal zuřit proti šlechticům. Trestal i nevinné. Biskup Stanislav, připraven položit život za své ovce, ještě jednou napomenul krále s výhrůzkou, že bude stižen církevními tresty, nenapravil-li se. Konečně vyřkl nad nenapravitelným králem klatbu a zapověděl mu vstoupit do chrámu.

Boleslav soptil hněvem a přisahal biskupovi pomstu. Dne 8. května 1079 sloužil Stanislav mši svatou v kapli sv. Michala na Skalce u Krakova. Když král o tom uslyšel, přihnal se s několika žoldněři ke kapli a rozkázal, aby byl biskup násilím vyveden.

Když vojíni, dojatí vážným pohledem svatého biskupa, váhali na něho sáhnout, král sám vytasil meč, vrhl se na světce a rozpoltil mu hlavu.

Potom dal mučedníkovo tělo vynést z kaple a kázal je rozsekat na kusy a pohodit na pole dravcům za kořist. Ale krakovští kanovníci, nedbajíc králova hněvu, pochovali uctivě tělo umučeného biskupa a lid ho hned ctil jako světce. Nejdříve biskupa pohřbili na hřbitově u kostela sv. Michala a v roce 1088 byly jeho ostatky přeneseny do krakovské katedrály. Biskup Stanislav byl v roce 1253 papežem Innocencem IV. prohlášen za svatého, je patronem Polska.

Šlechta, která dříve neměla odvahu k Boleslavovu chování cokoli říci, se pro jeho poslední čin spojila a přinutila ho opustit Polsko. Boleslav pak odešel do Uher, a i když jsou různé zprávy o jeho zoufalství, dle historických dokladů prý zemřel roku 1081 jako kající v klášteře. Životopisci uvádějí benediktinský klášter Ossiach v Korutansku.

Podle knihy Naše světla

Návrat

Zminěné již podobenství o marnotratném synu (minulé číslo Světla - pozn. red.) obsahuje nejen neblahou událost opuštění otcovského domu, nýbrž také návrat nezdarého syna. Návrat domů jako k Otci, návrat domů před záhubou. Návrat domů jako do jediného útočiště.

Když člověk promrhal své synovství, svůj synovský podíl daleko od otce, neměl by již nikdy mít práva na opětné přijetí. Jako neměl člověk práva na to, aby nás otec jmenoval dětmi a aby nás jimi učinil, ještě méně máme práva na to, aby nám bylo vráceno ztracené synovství. A přece nám je Bůh vrací a chce je nám vracet tolikrát. Mnohým lidem bylo vráceno nescílněkrát.

Jednorozený Syn Boží, bratr náš Ježíš Kristus, zaplatil za nás více než nadbytečně. Zaplatil za hříchy celého světa právě věčnou cenou oběti sebe, Bohočlověka, neboť jeho osoba byla osobou nebeského jednorozeného Syna. V jeho synovství máme stále přístup k Otci i po kolikeré zradě. Když jsme ztratili svůj život Božího dítěte, ještě není vše ztraceno. Můžeme jej znovu nabýt v Ježíši. A když jsme svými všedními hříchy oslabili toto své synovství, že stojí mezi otcovskou láskou a našim synovstvím kolikrát jako temné mračno množství našich takzvaných všedních hříchů, i proti tomuto neštěstí tu stojí lék pokání. Vždyť nás přišel Ježíš hledat. Hříšníky! Ty zve k sobě nejsladčeji, zve je vytrvale, jim nabízí všechnu svou krev i sílu své krve. Je přítelem hříšníků. Jen není přítelem hříchu. Proto chce být přítelem hříšníků, protože je nepřítelem hříchu.

Ježíš volá k sobě hříšníky a hříšnice, volá k sobě všechny unavené a zatěžkané, všechny žíznící. Volá je všechny, aby jim vrátil život Božích dětí. Vždyť proto přišel jednou na svět a proto stojí před Otcem na věky jeho svatá krev, aby nám bylo vráceno svaté synovství a vráceno tak dlouho, dokud naše zloba neřekne poslední „Ne“ k poslednímu pozvání jeho lásky, pokud se dítě neodcizí nadobro a nezpečetí věčností své odcizení povolání za dítě Boží.

Tak rozumíme svátosti pokání. Co svázete na zemi, na nebi bude svázáno ne-

Biskup Pyl zasvětil Krym Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

V den referenda o připojení k Rusku byl Krym zasvěcen Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. „Před Nejsvětější svátostí jsme se modlili o pokoj pro celou oblast a o vládu, které bude ležet na srdci dobro obyvatel,“ říká v rozhovoru pro Vatikánský rozhlas pomocný biskup oděsko-simferopolské diecéze Jacek Pyl. Jak uvedl, nedělních bohoslužeb se zúčastnily zastupy věřících. Všude se modlili za mír:

„Mysleli jsme si, že dnes přijde na bohoslužby méně lidí, ale nakonec jich bylo dokonce víc než obvykle. Zpovídají se, přistupují ke svátostem, modlí se. Vzhle-

dem k probíhajícímu referendu jsem po každé mši svaté před vystavenou Nejsvětější svátostí jako krymský biskup svěřoval celý náš krymský děkanát Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Naši lidskou bezmoc svěřujeme Marii a skrze její přimluvu Kristu. Nejprve jsme prosili Boha o odpuštění všech hříchů národa na Krymu a poté jsme prosili Marii o přimluvu za to, abychom po vzoru evangelia přetvářeli skutečnost, v níž nám Bůh dopřál žít, k lepšímu. Abychom každé zlo uměli přetvořit v dobro.“

Podle www.radovaticana.cz

bo rozvázáno. Komu odpustí rozdavatelé a přísluhovatelé tajemství Kristových, tomu bude odpuštěno.

Boží dítě, které věří v sílu krve Páně, v jeho odpuštění a v odpouštějící lásku Otcovu, vždycky se zase může vrátit. Máme svátost, která vrací život Božích dětí, totiž svátost pokání. Není to jenom svátost smazání hříchů, nýbrž též svátost udělující nový život. Vrací život Božího dítěte, proto zavazuje, abychom se snažili nyní o život z tohoto synovství, abychom usilovali o uchování a rozmnožení a zesílení tohoto ztraceného a znovu nabytého synovství.

Když Ježíš volá k sobě hříšníky a když je přijímá, napomíná je také, aby nehřešili více. To je jediné, co od nich žádá, aby vstali k novému životu v síle odpuštění, kterého se jim právě dostalo. Neboť chtěl nejenom, abychom život měli, nýbrž abychom jej měli v hojnosti.

Není tedy ve svátosti všechno učiněno tím, že je nám odpuštěno, nýbrž všechno tím odpuštěním teprve začíná. Začíná totiž nový život a tento život se musí teprve rozvinout.

To tedy znamená, že náš návrat nesmí být sobecký, jen aby nám bylo odpuštěno, abychom ze sebe složili ohavnost hříchu, která nás dusí, která nám vhnání stud do tváře, nýbrž že se musíme vrátit k Otci, že musíme uchopit onen nový život, který nám Ježíš opět podává, a začít opět nový poměr důvěrného synovství vůči nebeskému otci, život lásky, život poslušné lásky ke všemu, co Otec od nás žádá, život poslušné lásky, aby Bůh byl oslaven, abychom v novém životě z přikázání a podle přikázání oslavili Boha.

Jenom složením hříchů není vše učiněno. Proto se nazývá ona svátost svátostí pokání a ne pouze zpovědí. Ta jest jen

předpokladem, jenž má ukázat, co jsme byli, který nám má představit před oči, čím jsme byli a co nám zase bude darováno, ne, abychom se mohli lehkomyšlně odvrátit od minulosti.

Vyznání musí být nesené vědomím, že jsme Otce urazili, že to nebyl malý přečin, jehož jsme se dopustili. Marnotratný syn vchází do sebe. Srovnává otcovskou lásku s tím, jak se k ní zachoval. Má-li člověk pevně povstat ze hříchu a odvrátit se od něho, potřebuje si uvědomit celou hrůzu a tíhu viny. K tomu je zpytování svědomí a k tomu je vyznání, aby hřích stál proti člověku vždycky. Proto srovnávej, když přistupuješ ke svátosti pokání, srovnávej vše, co ti bylo Otcem dáno s předrahou krví Páně, se všemi jeho milostmi, s jeho podivuhodným vedením, aby sis uvědomil, že tvé hříchy jsou těžkým proviněním proti Otci a že i to, čemu se říká všední hřích, u tebe, Božího dítěte, bylo urážkou této otcovské lásky a že ani všední urážku nesmí dobré dítě přecházet klidně.

Právě toto světlo otcovské lásky a tvého povolání za Boží dítě ti ukáže hřích v pravém světle, teprve ono ti vrhne ostré světlo na všechna tvá provinění. Uvidíš lásku, péči, dobrotu a teď teprve se v tobě pohnou sladké slzy kajcnosti, pokání, které ti vdechnou svatou lítost. Ach, jak jsem se Pane, odvděčil za tolik tvé lásky! Zároveň s tím se v tobě otevře otázka: A co učiním?

On chce jen jedno, abys vstal. Vstal ze své bíd, vstal od svých vin. Ale odhodlaně a statečně. Otec totiž ti neodpouští proto, abys založil malomyšlně ruce nebo aby sis řekl: Odpustil jednou, odpustí vícekrát. Nesmíš nikdy domyslit konec prvního odpuštění. Věz, že je dosti silné již první odpuštění, abys mohl v jeho síle žít dále a trvale jako jeho dítě. Sám ze sebe jsi sice slabý, ale síla jeho odpouštějící lásky otcovské je nesmírná, nekonečná. Dovede si tě udržet, jestliže i ty učiníš, co na tobě záleží, jestliže i ty vstaneš s celou posvátnou rozhodností, jakou si zasluhuje odpuštění dobrého Otce. Vstal totiž marnotratný syn a rozběhl se k otci. K Otci, u něhož je tak dobře, že i pouhý nádeník i duše nejprostší, na nejnižším stupni duchovního života, má dostatek bílého chleba, dostatek sladké živné milosti. Půjdu k Otci, u něhož je dobře být a od něhož odejít je pošestlostí největší.

A pak musíš přijít a vyznat se ze svého provinění. I to je jeho dobrodiní. Člověku se uleví teprve tehdy, kdy může složit svou tíhu před někým, kdo se mu nevysměje, kdo jej pochopí. Kdo jej přijme. On jediný dovede všechno pochopit a každého

Chod' vždycky ruku v ruce s mojí milou Matkou. Vidiš, že v její ruce můžeš chodit do Boží školy, do vysoké školy lásky.

Nikdo ti proto nemůže tak pomoci a podpořit tě u všech zkoušek, které si vyžaduje láska, zvláště láska kříže. Stále znovu budeš proto voděn pod kříž, abys byl připraven na rytířský úder meče. Žádná cesta ti nesmí být milejší než cesta křížová.

Děkuj za to, že jsi smíš procházet s mojí milovanou Matkou, a důvěřuj vždycky jejímu mečem probodnutému Srdci, které jako žádné jiné smí nahlédnout do podivuhodného tajemství mých svatých ran.

Ona smí vždycky čerpat z mého otevřeného Srdce na kříži, z tohoto pramene veškeré lásky, z tajemství Srdce trojjediného Boha.

*Sestra Františka Maria od Ukřižované Lásky
(Z -sks- 23/2013 přeložil -mp-)*

Křížová cesta bývalých prostitutek a nevolnic

Římskými ulicemi prošlo 21. března večer nezvyklé procesí křížové cesty. O svých zkušenostech při ní promluvívaly bývalé prostitutky a nevolnice. Patří do skupiny více než sedmi tisíc prostitutek, které se vrátily k normálnímu životu díky *Komunitě Jana XXIII*. Hovoří organizátor akce, P. Aldo Buonaiuto: „Je to symbolická a velmi důležitá křížová cesta. Její heslo, které zní »Za ukřížované ženy«, se vztahuje k zapomínaným ženám, zneužívaným více než devíti miliony italských mužů, kteří si na ulici ne-

bo v nevěstincích kupují těla mladých žen, podvodem zavezených do Itálie, skutečných nevolnic, které každodenně zažívají násilí a mučení. Jen v Itálii je jich víc než sto tisíc. Téměř všechny pocházejí z chudých zemí, jako je Rumunsko, Albánie, Moldavsko, Bulharsko nebo Nigérie. Obchodníci s živým zbožím zneužívají jejich bity, svádějí je příslibem práce, pomoci pro chudou rodinu. Do Itálie přicházejí už ztotočené.“

Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

► přijmout. Proto ti nabízí možnost vyznat se před ním, před jeho zástupcem, před zástupcem jeho otcovství, který se proto také nazývá Pater, otec. Máš přijít k němu, aby ses vyznal, ale také abys jej mohl oslovit tím sladkým slovem „Otče!“ Aby sis uvědomil, že mu tak zase můžeš říkat, že tě proto k sobě zve, abys mu toto mohl říkat, abys sám nabyl svým vyznáním ujištění, že mu budeš moci nyní zase takto říkat.

Máš předstoupit před něho a vyznat, že nejsi více hoden nazývat se a být jeho synem. Bez pokorného vyznání a uznání své ničemnosti nebude štípen tvůj nový život a rozhodnutí k novému životu na pevný a odolný kmen. Vyznáváš se, aby sis tím více vážil milosti odpuštění a navrácení své synovské důstojnosti. To ostatní pak učiní již sám nebeský Otec. Přenesme do skutečnosti posvěcující milosti, do nového života krásné obrazy podobenství marnotratného syna.

První je, že tebe a všechny vracející se přijímá Otec nebeský s nesmírnou láskou. Nevyčítá. Stačí hříchy na ty výčitky. On se naopak raduje. Jeho přijetí je láskyplné a radostiplné. Proto se nemusíš obávat, ale zároveň si také musíš nesmírně vážit otcova odpuštění. Tak málokdo dovede odpuštět a přijímat vracející se. Nový šat dává Otec a prsten jako synu královskému

na ruku. To ti dává Otec. Prsten – dědictví své slávy a celého svého štěstí. Jsi zase doma a všechno Otcovo ti opět patří. Novým šatem nové milosti tě zase přioděje. Všechno, co jsi ztratil, co jsi promarnil, všechno ti vrací. Vrací ti ony drobné milosti, které jsi poztrácel drobným blouděním do otcovského domu. Vrací ti milost, ale s nesmírnou slávou. S radostí celého nebeského tvorstva a hlavně s radostí Ježíše Krista, jehož obětované člověčenství se raduje, že opět jeden je očištěn, posvěcen a zachráněn jeho prolitou krví.

Proto se vracej klidně a s důvěrou. Jako tě čeká v otcovské náruči Otcova radost nad marnotratným, ale vracejícím se

synem, tak také ty přichystej svému Otcovi srdce plné radosti. Jak musíš přistupovat s lítostí nad svými hříchy a s bolestí nad svým nevděkem, tak zase rozehvěj se posvátnou radostí, že máš tak dobrého Otce. Věř jeho odpuštění a již se nevracej k minulosti, leda bys na věky opěvoval milosrdenství Hospodinovo. Nezachmuřuj se nad minulostí, nedoluj zbytečně v černém kamení hříchů minulosti. Když Otec odpouští a s radostí odpouští, také ty s radostí přijímej jeho odpuštění.

Otec nebeský svolává hudbu, aby oslavili návrat. Otec ti chystá nesmírně mnoho tiché, svaté radosti, jestliže se budeš u něho cítit opravdu doma. Musíš se živě ponořit do krásné myšlenky, že jsi doma, že ti opravdu zase patří příbytek nebeského Otce, že jeho svatá dobrá náruč je zase tvá. To ti také pomůže, aby se ti odvážněji a statečněji bojovalo proti lákadlům. Přijdou za tebou, jako neřesti Augustinovy, budou tě lákat, budou ti ukazovat, co vše jsi opustil. Budou ti namlouvat, že když ony tě opustily, že to nebylo tak míněno, jako by ses již stal obtížným, jen že jsi jich nedovedl dobře užívat, čemuž by ses ale mohl naučit. Ale když zakotvíš v otcovské lásce, která tě zase přijala, a když živě prožiješ, co je Otec a jeho domov, odoláš snadno těmto lákáním. Čím pevněji přilneš k Otcovi, tím snáze odoláš. Pevným předsevzetím a odhodláním, když víš, co je hřích a co je Otec, vyzbrojíš se do svých zápasů o domov, jež ti ještě několikrát přepadnou. Když se necháš sevřít do náruči Otcovy vůle, nic tě z ní nevyrvé!

Z knihy *Podstata křesťanství. Živé synovství Boží.* (str. 51–56)
Vydal Bohuslav Rupp, Praha 1947

Návrat k pátečnímu postu od masa?

Australští biskupové uvažují o návratu k pátečnímu postu od masa. S odkazem na pozitivní zkušenost katolické církve v Anglii a Walesu, kde se k této tradici před třemi roky vrátili, jej prosazuje už víc než desítka biskupů. V Austrálii se rezignovalo na závazný půst v roce 1985. „Z pastoračního i psychologického hlediska to byla závažná chyba,“ domnívá se biskup Peter Elliott z Melbourne, který je bývalý anglikán. „Vzhledem k mentalitě oné doby dokážu pochopit, proč k tomu došlo, ale myslím si, že se dostatečně nevzala v potaz lidská psychika.“

Když australští biskupové rušili závaznou zdrženlivost od masných pokrmů, upozorňovali zároveň, že ji věřící mohou zastoupit modlitbou, jiným ty-

pem odříkání či pomoci bližnímu. Podle biskupa Elliota to byl projev idealismu. V praxi katolici na páteční pokání zcela zapomněli.

Australští biskupové připomínají, že páteční půst byl rozpoznávacím znamením katolíků. Dnes, ve Františkově době, by měla církev znovu nabídnout katolíkům, a zejména těm, kteří se od církve vzdálili, takovýto prostý skutek, který vyjadřuje příslušnost k církvi – říká biskup Elliott. Podle australských biskupů je návrat k této tradici dnes už možný. Lidé jej pochopí a přijmou, ujišťuje arcibiskup Julian Porteous z Hobartu. Vyžaduje to ovšem příslušnou katechezi, dodává.

Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Uvězněné slovo

K tomu, abychom ve svém srdci „nezabijeli“ Boží slovo, je nutná pokora a schopnost modlitby. Papež František v kapli Domu svaté Marty kázal při ranní mši svatě 21. března právě o těchto dvou postojích, když komentoval evangelium toho dne (Mt 21,33–43.45–46).

Pokud není křesťan pokorný a nemodlí se, může se zmocnit Božího slova a nakládat s ním podle vlastního zalíbení. Papež František upozornil na tuto léčku a varoval před ní. Ježíš v evangeliu vypráví podobnoství o vinařích, kteří nejprve zabijí hospodářovy služebníky a nakonec pánova syna, aby se mohli zmocnit jeho dědictví. Tomuto podobnoství naslouchali také velekněží a farizeové. Ježíš se k nim obrací, aby jim dal poznat, „kam až klesli“, protože „nemají srdce otevřené Božímu slovu“.

„V tom spočívá drama těchto lidí – a také naše drama! Zmocnili se Božího slova. Boží slovo se stává jejich slovem, které podléhá jejich zájmům, ideologiím, teologiím... ovšem v jejich službách. A každý toto slovo interpretuje podle své vůle a zájmů. Takové je drama tohoto lidu. Zabíjejí, aby to tak zůstalo zachováno. Toto se přihodilo Ježíši.“

Velekněží a farizeové pochopili, že Ježíš mluví o nich, pokračoval papež František. Chtěli se ho zmocnit a zabít ho. A takto usmrcují a uvězní Boží slovo. Uzavírají Ducha Svatého do klece svých vlastních tužeb. A přesně totéž se stává také nám, když nejsme otevřeni novosti Božího slova, když nejsme Božího slova poslušni.

„Je tu však jedna věta, která nám dodává naději. Boží slovo zemřelo v srdcích těchto lidí a může zemřít také v našem srdci. Nezanikne ale docela, protože žije v srdcích prostých a pokorných lidí, v Božím lidu. Farizeové a velekněží se snažili Ježíše chytit, ale měli strach z lidu, protože lidé ho považovali za proroka. Onen prostý zástup chodil za Ježíšem, protože jeho slova rozněcovala jejich srdce, měla na ně blahodárný účinek. A tento lid se nemýlil. Nepoužíval Boží slovo k vlastním zájmům, naslouchal a snažil se být o trochu lepší.“

Co můžeme dělat my, abychom nezabíjeli Boží slovo, abychom byli poddajni, abychom neuvěžňovali Ducha Svatého? – ptal se v závěru papež František. Odpověď zněla: Dvě prosté věci.

„Postoj člověka, který chce naslouchat Božímu slovu, je dvojitý: zaprvé – pokora, zadruhé – modlitba. Tito lidé se nemodlili. Nepotřebovali se modlit. Byli si jisti, cítili se silní, vnímali sama sebe jako bohy. Pokora a modlitba – pouze s pokorou a v modlitbě můžeme pokračovat v poslušnosti Božímu slovu a jeho naslouchání. A v církvi. Musí to být pokora a modlitba v církvi. Tak se nám nestane to, co se přihodilo těmto lidem. Nebudeme zabíjet, abychom bránili Boží slovo – ono slovo, o kterém se domníváme, že je Boží. Ve skutečnosti je to ale slovo, které jsme si úplně změnili,“ končil papež František svou ranní homilií.

Jana Gruberová,

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

NA POČÁTKU, o. p. s., již 20 let pomáhá těhotným ženám v krizi

V pátek dne 21. března 2014 tomu bylo přesně 20 let, kdy byla obecně prospěšná společnost **Na počátku**, tehdy ještě jako občanské sdružení, zaregistrována ministerstvem vnitra. Stejně dlouhou dobu nepřetržitě poskytuje podporu těhotným ženám a maminkám s dětmi, které se dostaly do nepříznivé životní situace. Na počátku provozuje poradnu (Poradna Na počátku) v Brně, na utajené adrese pak azylový dům (Dům pro dětský život) a služby pobytové sociální rehabilitace (Byty Na počátku). Ženám, které jsou v některém ze zařízení ubytovány, poskytuje Na počátku také vzdělávací sociálně-aktivizační program, zaměřený na zvýšení jejich rodičovských kompetencí. Školám také nabízí preventivní interaktivní program pro studenty a studentky, během kterého se mohou mimo jiné dozvědět o tom, jak snadno je možné se do nepříznivé situace během těhotenství dostat.

„ Díky pobytu v **Domově pro dětský život** přivedly maminky na svět už 131 dětí. Život mnoha z nich byl ohrožen tím, že jejich maminky byly z různých důvodů nuceny k umělému potratu. V naší brněnské **Poradně Na počátku** nalezlo podporu a útěchu již více než 1800 žen,“ říká k dvacetiletému výročí ředitelka Eva Vondráková. **Kontakt:** Tomáš Bendl – vztahy s veřejností (mobil: 725 167 598, e-mail: tomas.bendl@napocatku.cz) • Eva Vondráková – ředitelka (mobil: 774 440 812, e-mail: eva.vondrakova@napocatku.cz) • Na počátku, o. p. s., Soběšická 560/60, Husovice, 614 00 Brno • www.napocatku.cz.

Zapojte se do Misijního štrúdlování @

Misijní štrúdlování@ je jednou z tradičních aktivit Papežských misijních děl, probíhá obvykle během velikonočního oktávu nebo se podle místních možností dá uspořádat i kdykoliv jindy. Rodiny, školy, farnosti a jiná společenství napečou jablečné či jakékoliv jiné záviny – štrúdlů, které pak nabízejí formou agapé nebo hotových balíčků, s prosbou o finanční pomoc misiím. Tato aktivita podporuje nutriční projekty PMD, v jejichž rámci se dostává pomoc hladovějícím dětem v chudých oblastech světa.

V roce 2013 výtěžek činil **196 282 Kč** a přispěl na výživový program pro **1 715** chudých dětí ze srilánské diecéze Badulla, pro něž byla zakoupena speciální výživa, mléko, vitamíny a uhracena zdravotní péče o děti ve venkovských nemocnicích a doprava. Část výtěžku šla také na podporu **120** zambijských dětí z oblasti postižené vysokým výskytem HIV/AIDS. Přispělo se na potraviny, léky, sušené mléko a vitamíny.

Malí i velcí misionáři jsou při přípravě a nabídce misijních štrúdlů vynalézaví, a tak na webu PMD můžete pro svou inspiraci shlédnout několik receptů zpracovaných v krátkém videu nebo reportážních zpráv z proběhlých akcí. Odkazy na videa naleznete zde: <http://www.missio.cz/tag/tag-strudlovani/?category=misijni-aktivity>, nebo zde: <http://www.missio.cz/tag/tag-strudlovani/?category=aktuality>.

V případě zapojení se do aktivity Misijní štrúdlování@ budeme vděční, když nám sdělíte: počty pečících lidí, napečených štrúdlů, účastníků akce a výtěžek z akce. Recepty a fotky jsou také vítány. Informaci o konání akce můžete oznámit na misijním webu: <http://www.missio.cz/akce/oznamit-konani-akce>. Uvitáme, pokud do Národní kanceláře (kontakt viz níže) bude poslána také zprávička o tom, jak se akce vydařila, a my ji pak zveřejníme na internetových stránkách www.missio.cz.

Vybrané peníze za tuto akci posílejte na účet PMD 72540444/2700, variabilní symbol: 141.

Děkujeme všem, kdo se jakýmkoliv způsobem do této pomoci hladovějícím v misiích zapojujete.

Kontakt: Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33 • tel. 499 433 058 nebo 604 838 882, • e-mail: pmd@missio.cz • internet: www.missio.cz.

Číslo účtu: 72540444/2700, Misijní štrúdlování@ – var. symbol: 141.

Facebook:

<https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila>.

Twitter: https://twitter.com/missio_cz.

Centrum pro rodinný život v Olomouci zve SENIORY NA DUCHOVNÍ VÍKEND. Součástí víkendu jsou přednášky, společné modlitby, rozjímání, adorace, udělení svátostí. **Termín a místo konání:** 16.–18. 5. 2014, Svatý Hostýn. **Cena víkendu** od 770 Kč do 1060 Kč. **Blíže informace:** www.rodinnyzivot.cz. Lektorka: Marie Budínová, tel. 608 407 141.

Pondělí 7. 4. 2014: 6:05 Vatican magazine (762. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:40 Každý den je neděle 7:10 Život koncilu (4. díl) 7:20 Pro vita mundi (95. díl): Mgr. Daniel Kroupa 8:00 Přejeme si ... 8:20 Pan profesor 8:40 Živě s biskupem: Mons. Josef Hrdlička 10:00 Nedělní čtení: 5. neděle postní 10:35 BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum 10:50 NOEkreace (221. díl) 11:00 Most milosrdenství 11:35 Dať zmysel života 11:45 Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň 11:50 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Hudební magazín Mezi pražci 13:35 Vatican magazine (762. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:05 Vzpomínka na Horácko 14:20 Čiernobiely svet 14:30 Duchovní malby (1. díl) 15:00 Noční univerzita: Poklad víry máme v nádobě hliněné – P. Vojtěch Kodet 16:00 V souvislostech (48. díl) 16:20 Charita ve středu: Pomoc rodinám v nouzi 17:25 Bubnování s Čtyřlístkem 17:40 Terra Santa News: 2. 4. 2014 18:05 Salesiánský magazín 18:20 Proplyt Svatou zemí 18:30 Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem [P] 18:35 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 18:40 Hľadanie: Štefan Bučko [P] 19:10 Ars Vaticana (20. díl) 19:20 Přejeme si ... 19:35 Odkaz předků (1. díl): Lenešice 19:45 Zprávy z Věčného města: 7. 4. 2014 [P] 20:00 Jde o život (7. díl): Církev II. [L] 21:35 Na koberečku [P] 21:45 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně 22:00 Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Vězením ke svobodě 22:50 Vatican magazine (762. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:25 Noemova pošta: duben.

Úterý 8. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 7. 4. 2014 6:15 Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009) 7:15 Živá historie – Hrad Strečno 7:25 Hlubinami vesmíru s dr. Tomášem Gráfem, cesta světla 2. díl 8:05 Poselství svatých: Svatý Josef 8:15 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 9:15 Hudební magazín Mezi pražci 10:00 Vatican magazine (762. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Dotazy k přednášce Vězením ke svobodě 11:20 Viac než diaspora 11:35 Bradi Barthová 11:45 Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem 11:50 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. 12:15 Zprávy z Věčného města: 7. 4. 2014 12:25 Hudební okénko (5. díl) 13:00 Ars Vaticana (20. díl) 13:10 Don Rua – nástupce 13:40 Život koncilu (4. díl) 13:50 Světec dvou národů 14:25 Noemova pošta: duben 16:00 Dať zmysel života 16:10 Přejeme si ... 16:25 NOEkreace (221. díl) 16:35 Na východ od Ríma 16:55 Zrnko v perle Karibiku 17:10 BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum 17:25 Múzeum Kysuckej dediny vo Výchyllovke 17:45 Vzpomínka na Horácko 18:00 Cirkus Noeland (11. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila [P] 18:35 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 18:40 Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka 19:05 Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvara del Portilla [P] 19:35 Budu pomáhat: Smíšek 19:40 Zpravodajské Noeviny: 8. 4. 2014 [P] 20:00 Misie naživo s organizací Likvidace lepry [L] 21:05 Zprávy z Věčného města: 7. 4. 2014 21:15 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 21:30 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 21:40 Zpravodajské Noeviny: 8. 4. 2014 22:00 P. S. 22:10 Jak potkávat svět – 23:30 Terra Santa News: 2. 4. 2014 23:50 Přejeme si ... 0:10 V rámci Celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti církevních škol.

Středa 9. 4. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 4. 2014 6:20 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně 6:30 Noční univerzita: Poklad víry máme v nádobě hliněné – P. Vojtěch Kodet 7:30 NOEkreace (221. díl) 7:40 Semena víry 8:10 Harfa Noemova 8:35 Ars Vaticana

(20. díl) 8:45 Budu pomáhat: Smíšek 8:55 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 9:50 Zprávy z Věčného města: 7. 4. 2014 10:00 Generální audience [L] 11:20 Děti Ventanas 11:45 Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila 11:50 Sedmihlásky – Pásko děvča 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Klapka s ... (80. díl): Jaroslavem Kolčavou 13:55 Probuzení Haiti 14:25 Na koberečku 14:35 Poselství svatých: Svatý Josef 14:45 Salesiánský magazín 15:00 Hudební magazín Mezi pražci 15:40 Zpravodajské Noeviny: 8. 4. 2014 16:00 Jak potkávat svět – 17:25 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce [P] 17:40 Střední cesta 18:00 Vatican magazine (762. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Bible pro nejmenší: Desatero přikázání [P] 18:35 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 18:40 Zprávy z Věčného města: 7. 4. 2014 18:50 Plavební stupeň Přelouč 19:05 Odkaz předků (1. díl): Lenešice 19:15 Terra Santa News: 9. 4. 2014 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 Léta letí k andělům (64. díl) [P] 21:25 Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Znamení kříže [P] 22:45 NOEkreace (221. díl) 23:00 Generální audience papeže 23:30 Duchovní malby (1. díl) 0:00 Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009).

Čtvrtek 10. 4. 2014: 6:05 Hľadanie: Štefan Bučko 6:30 Hudební okénko (5. díl) 7:10 Cirkus Noeland (11. díl) 7:40 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 7:45 Vzpomínka na Horácko 8:00 Zrnko v perle Karibiku 8:20 Léta letí k andělům (64. díl) 8:40 Terra Santa News: 9. 4. 2014 9:05 Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvara del Portilla 9:35 Přejeme si... 9:50 Dať zmysel života 10:05 Noemova pošta: duben 11:40 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 11:45 Bible pro nejmenší: Desatero přikázání 11:50 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. 12:15 Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009) 13:15 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 13:30 Generální audience papeže 14:00 Jde o život (7. díl): Církev II. 15:35 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně 15:45 Život koncilu (2. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 8. 4. 2014 16:15 Skryté poklady: Olga 16:45 Život koncilu (4. díl) 16:55 Krajané z Gerniku 17:35 Ars Vaticana (21. díl) 17:45 NOEkreace (221. díl) 18:00 Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka 18:25 Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek 18:30 Bible pro nejmenší: Balaam [P] 18:35 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 18:45 Hlubinami vesmíru s dr. Tomášem Gráfem, cesta světla 2. díl 19:30 Budu pomáhat: Iskérka [P] 19:40 Zpravodajské Noeviny: 10. 4. 2014 [P] 20:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (92. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Klášter trapistek v Elzas, Francie [P] 21:55 Zpravodajské Noeviny: 10. 4. 2014 22:15 P. S. 22:25 Přejeme si... 22:40 Vatican magazine (762. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:15 Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau 23:45 Starobělské Lurdy 23:50 Poselství svatých: Svatý Josef 0:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 4. 2014 0:20 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 0:35 Bača Milan od Juraja do Šimona.

Pátek 11. 4. 2014: 6:05 NOEkreace (221. díl) 6:15 Jde o život (7. díl): Církev II. 7:50 Křížová cesta 8:10 Hudební magazín Mezi pražci 8:55 Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Znamení kříže 10:10 Na koberečku 10:30 Mše svatá na Květný pátek ze Sloupu v Moravském Krasu [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Duchovní malby (1. díl) 12:50 Zpravodajské Noeviny: 10. 4. 2014 13:05 Ars Vaticana (20. díl) 13:15 Léta letí k andělům (64. díl) 13:40 Boží šramot /SK/: Festival pod věží 2010 14:05 Interview s milosrdnou láskou: Sv. Vincent de Paul & Sv. Lujza de Marillac 14:55 Harfa Noemova 15:20

1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně 15:30 Hľadanie: Štefan Bučko 16:00 Zpravodajské Noeviny: 10. 4. 2014 16:15 Veneto 16:30 Misie naživo s organizací Likvidace lepry 17:35 Křížová cesta 18:00 Semena víry 18:25 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 18:30 Bible pro nejmenší: Poslední večere [P] 18:35 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 18:50 Putování po evropských kláštřech: Klášter trapistek v Elzas, Francie 19:25 Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy 19:32 Kaplička pana Zemana 19:40 Zprávy z Věčného města: 11. 4. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: Čekají neplánované dítě – potřebují pomoc [L] 21:30 Salesiánský magazín 21:45 Na koberečku 22:00 Nedělní čtení: Květná neděle [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Hlubinami vesmíru s dr. Tomášem Gráfem, cesta světla 2. díl 23:30 Skryté poklady: Olga 0:05 Život koncilu (4. díl) 0:15 Princ, který si vybral Dona Boska.

Sobota 12. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 11. 4. 2014 6:15 Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy 6:25 Skryté poklady: Olga 7:00 Most milosrdenství 7:30 Léta letí k andělům (64. díl) 7:55 Poselství svatých: Svatý Josef 8:05 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně 8:15 O létajícím faráři 8:25 Cirkus Noeland (11. díl) 8:55 Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek 9:00 Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka 9:25 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 9:35 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 9:50 Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvara del Portilla 10:20 CHKO České středohoří: Milešovka – Velemin a okolí 10:35 Jak potkávat svět – 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 10. 4. 2014 12:25 Nedělní čtení: Květná neděle 12:55 Přejeme si... 13:15 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (92. díl) 14:40 NOEkreace (221. díl) 14:50 Vzpomínka na Horácko 15:05 Být s naším lidem 15:20 Hudební okénko (5. díl) 16:00 Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy 16:10 Pro vita mundi (92. díl): Jan Rajnoch I. 16:50 Dať zmysel života 17:05 Terra Santa News: 9. 4. 2014 17:25 Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau 18:00 Duchovní malby (2. díl) [P] 18:25 Sedmihlásky – Pásko děvča pávy 18:30 Bible pro nejmenší: Poslední večere 18:35 Misie naživo s organizací Likvidace lepry 19:40 V souvislostech (49. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (82. díl) [P] 20:55 Olá, peregrino. Ahoj, pútník. [P] 21:25 Harfa Noemova [P] 22:00 Zrnko v perle Karibiku 22:15 Zprávy z Věčného města: 11. 4. 2014 22:25 Budu pomáhat: Iskérka 22:35 Noční univerzita: Poklad víry máme v nádobě hliněné – P. Vojtěch Kodet 23:30 Pan profesor 23:50 Život koncilu (5. díl) 0:05 Boží šramot /SK/: Festival pod věží 2010 0:30 Sestra Sára.

Neděle 13. 4. 2014: 6:15 Semena víry 6:40 Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvara del Portilla 7:15 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (92. díl) 8:40 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně 8:50 Hľadanie: Štefan Bučko 9:30 Mše svatá Květné neděle z Vatikánu [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (49. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne 13:35 Hudební okénko (6. díl) [P] 14:05 Cesta k andělům (82. díl) 14:55 Budu pomáhat: Iskérka 15:05 Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Znamení kříže 16:25 Hermie a potopa [P] 17:00 Sedmihlásky 17:05 Cirkus Noeland (11. díl) 17:35 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 17:50 Koncert Slovensko pro Ukrajinu 19:25 NOEkreace (222. díl) [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (763. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Kdo je papež František? 21:15 Zprávy z Věčného města: 11. 4. 2014 21:30 Léta letí k andělům (64. díl) 21:50 V souvislostech (49. díl) 22:15 Misie naživo s organizací Likvidace lepry 23:20 Nedělní čtení: Květná neděle 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Jde o život (7. díl): Církev II.

ČM FATIMA – 1. POLOLETÍ 2014

Koclířov 17. – 20. 4. 2014

Svaté triduum a velikonoční vzkršení v liturgii a modlitbě v ČM Fatimě. Lůžko za 140 Kč. Zve P. Pavel Dokládala a společenství ČM Fatimy. Mobil 731 598 752, e-mail: fatima@iol.cz • www.cm-fatima.cz.

Koclířov 2. – 4. 5. 2014

Mimofádní mariánská rekolekce – Prof. Américo Pablo López z Portorika, P. Roland Bergeh z Kamerunu, Nuno Prazéres a Ana Reis z Domus Pácis ve Fatimě.

Ubytování i strava přímo v ČM Fatimě po celý víkend, hromadné skupiny na hlavní den 1. soboty 3. 5. 2014. Přihlášky, informace: tel. 731 646 800 nebo e-mail: recepc@cm-fatima.cz.

Koclířov 9. – 15. 5. 2014

Seminář vnitřního uzdravení a následné exercicie na téma **Svatost smíření – odpuštění**. P. Elias Vella z Malty.

Přihlášky i objednávky ubytování v ČM Fatimě. Tel. 731 646 800, e-mail: recepc@cm-fatima.cz.

Hradec Králové 15. – 17. 6. 2014

Návštěva St. Pölten a pouť do Mariazell a Melku s generálním vikářem Mons. Josefem Sochou. Odjezd z Hradce Králové 15. 6. ve 13 hod. Další nástupní místa na trase Vysoké Mýto – Litomyšl – Koclířov – Brno. Návrat 17. 6. večer. Cena: doprava 900 Kč • ubytování 2 noci s polopenzí 40–60 Euro. Přihlášky: poutní centrum, tel. 731 646 800 • e-mail: poutnik@bihk.cz.

Libice nad Cidlinou – 26. 4. 2014

Hlavní Svatovojtěšská pouť jubilea 350 let královéhradecké diece ve sobotu 26. 4. 2014 na slavníkovském Hradišti v 10.00 hod. s biskupy Janem Vokálem a Josefem Kajnekem, oslavuje primas český kardinál Dominik Duka OP.

Tentýž den odpoledne odlétají s poutníky do Říma na kanonizaci Jana Pavla II. a Jana XXIII.

Je možné se ještě přihlásit v poutním centru. Tel. 731 646 800 • e-mail: poutnik@bihk.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „LASKAVÝ PAPEŽ JAN XXIII.“**, která má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem rodiny. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 26.–27. dubna 2014**.

Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 21. dubna 2014** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Unikátní dokument o zjeveních Panny Marie a archanděla Michaela čtyřem děvčatům ve španělské vesničce Garabandal v letech 1961–1965 můžete shlédnout na <http://www.youtube.com/watch?v=zHLPQdPxcLI>. Snímek byl nahrán 23. 1. 2011. Tato zjevení jsou v současnosti předmětem zkoumání katolické církve.

Sdružení pro blahorečení císařovny Zity, o.s., Vás zve na **PŘEDNÁŠKU JEHO CÍSAŘSKÉ A KRÁLOVSKÉ VÝSOSTI ARCIVĚVODY RUDOLFA RAKOUSKÉHO, vnuka posledního českého krále bl. Karla I. a jeho manželky, Boží služebnice Zity**. Přednáška se koná **15. dubna 2014 v klášteře minoritů, Minoritská 1, Brno**.

Program: 15.30 mše svatá v kostele sv. Janů (celebruje Mons. František Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský), instalace relikviáře s ostatky bl. Karla Rakouského • 17.00 hod. přednáška s promítáním v kapitulní síni – překlad zajištěn, vstupné dobrovolné.

www.cisarovnazita.cz • cisarovnazita@seznam.cz

Liturgická čtení

Neděle 6. 4. – 5. neděle postní

1. čt.: Ez 37,12–14
Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8
Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupení.*)
2. čt.: Řím 8,8–11
Ev.: Jan 11,1–45
Slovo na den: *Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.*

Pondělí 7. 4. – připomínka sv. Jana Křtitele de la Salle

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknou se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)
Ev.: Jan 8,1–11
Slovo na den: *Ani já tě neodsuzuji.*

Úterý 8. 4. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9
Ž 102(101),2–3.16–18.19–21
Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)
Ev.: Jan 8,21–30
Slovo na den: *Ten, který mě poslal, je pravdivý.*

Středa 9. 4. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95
Dan 3,52a.52b.53.54.55.56
Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.*
Ev.: Jan 8,31–42
Slovo na den: *Budete skutečně svobodní.*

Čtvrtek 10. 4. – ferie

1. čt.: Gn 17,3–9
Ž 105(104),4–5.6–7.8–9
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)
Ev.: Jan 8,51–59
Slovo na den: *Kdo zachovává mé slovo, neuvidí smrt navěky!*

Pátek 11. 4. – připomínka sv. Stanislava

1. čt.: Jer 20,10–13
Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7
Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vyzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)
Ev.: Jan 10,31–42
Slovo na den: *Otec je ve mně a já v Otci.*

Sobota 12. 4. – ferie

1. čt.: Ez 37,21–28
Jer 31,10.11–12ab.13
Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
Ev.: Jan 11,45–56
Slovo na den: *Aby rozptýlené Boží děti shromáždil v jedno.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

5. – 12. DUBNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

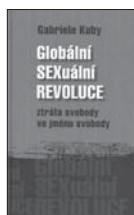
Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 4.		PO 7. 4.		ÚT 8. 4.		ST 9. 4.		ČT 10. 4.		PÁ 11. 4.		SO 12. 4.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458		
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Nešpory:																
SO 5. 4.																
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298	412	461
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	416	465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	432	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

GLOBÁLNÍ SEXUÁLNÍ REVOLUCE • ZTRÁTA SVOBODY VE JMÉNU SVOBODY
Gabriele Kuby • Z němčiny přeložili Ing. Alena Povolná, Mgr. Kali Švecová, PhDr. Ivana Kultová

Autorka v knize popisuje současnou kulturní revoluci a společenské změny. Ukazuje slepou uličku, do které se dostává moderní společnost, a hledá východisko z ní v opětovném návratu ke křesťanským hodnotám. Gabriele Kubyová je katolická socioložka, která svými přednáškami a dalšími aktivitami bojuje za budoucnost příštích generací. Její práci ocenil také papež Benedikt XVI.

Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Váz., 140x220 mm, 416 stran, 347 Kč

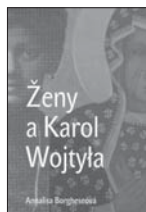

ŽENY A KAROL WOJTYŁA

Annalisa Borgheseová • Z italského přeložila Helena Tůmová • Odpovědný redaktor Jakub Sluka

Jaký měl vztah k ženám Karol Wojtyła, pozdější papež Jan Pavel II.? Do jaké míry utvářela setkání se ženami jeho energickou i citlivou osobnost? Co si vlastně o ženách myslel, jak o nich mluvil? Tato kniha, jejíž autorkou je žena, vstupuje po špičkách do „ženského světa“ Karola Wojtyły a odhaluje tvář muže, jenž v sobě vždy dokázal rozvíjet intenzivní a neskrývanou pozornost k ženské části lidstva.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 130x190 mm, 112 stran, 139 Kč

OPRAVDOVÁ MOC JE SLUŽBA

Jorge Mario Bergoglio / František • Ze španělštiny přeložili Blanka Čaplová a Vojtěch Kolomý

Antologie, která souhrnným způsobem představuje základní myšlenkové linie papeže Františka ještě v době, kdy byl kardinálem. První tematický celek knihy je tvořen texty věnovanými katechezi, druhý tvoří homilie, zejména k vánoční a velikonoční době a texty třetího oddílu se dotýkají dialogu církve se současným světem.

Paulínky • Váz., 120x170 mm, 496 stran, 399 Kč

JAK POTĚŠIT ZPOVĚDNÍKA

Aleš Opatrný • Redakce Stanislav Předota

Svatost smíření je krásná část kněžské služby. Člověk při ní zažije nejedno úžasné Boží působení. Hodně se také při této službě naučí o Bohu i o lidech. Někdy jsou kajníci takřka fascinováni svými hříchy a jejich vyznáváním, a nikoli živým Bohem. Dospělí lidé někdy přijímají tuto svátost jako v dětství; v dospělosti už s tím nic dalšího neudělali. Někteří křesťané ke zpovědi ani nepřijdou, protože ji vnímají jako něco odpuzujícího, nepřístupného a nepochopitelného. Mons. Opatrný se ve svých úvahách snaží co nejvíce přiblížit velikost Božího působení. Hříchy není radno zlehčovat. Uvědomme si však, že hříchy mají všichni lidé, zatímco odpouštějícího Boha znají v plnosti jen křesťané. A toto poznání je nesmírným darem, které je třeba dopřát každému v co nejvyšší míře.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 102x165 mm, 88 stran, 99 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
 982707-0262/2011
 P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
 Dolní nám. 24
 Matice cyrilometodějská s. r. o.